63ste Jaargang No. 5133 | DAGBLAD | Donderdag 12 Juni 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad. Adres: Consciëntiesteeg 27.

steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad:

In Frankrijk vond men een compromis

Nieuw voorstel van de Russen over atomaire energie

Incident bij Weenen

TOESTAND IN FRANKRIJK.

Gelijk wij gisteren mededeelden, was Ramadier van plan gistermiddag 15 uur nog een vergadering te houden met de leiders van de vakbond, waarin de communisten overheersen. Het blijkt dat men voor de arbeiders gedurende de eerste zes maanden van het jaar 12 milliard had aangevraagd, terwijl de regering genegen is om 8 milliard te geven. hierop is de conferentie doodgelopen, inmiddels heeft de President Auriol aan de spoorwegarbeiders verklaard, dat hij niet kan arbitreren, daar dit het prestige van het cabinet zou schaden (Parijs, (AP) 11.6).

STAKING GEEINDIGD.

Er is een einde gekomen aan de staking in Frankrijk daar de regering aan de spoorwegbeambten een verhoging toegstond voor de eerste zes maanden van het jaar 1947, ter hoogte van een negen milliard, negen honderd millioen frank. De gehele nacht duurde de conferentie en tenslotte werd een compromis gevonden waarop de ministers Ramadier en Jules Moch na vijf minuten hun handtekening plaatsten. De spoorwegarbeiders hadden gevraagd om twaalf milliard.

Het kan nog wel drie dagen duren voordat het verkeer na deze staking van zes dagen weer normaal wordt. Er werd ook toegestaan, dat men de classificatie van de beambten zal gaan herzien. Er is technisch gesproken een overwinning behaald door de arbeiders, daar zij onder de dreiging van het lamleggen van het verkeer een compromis hebben afgedwongen. (Parijs, (AP) 12.6).

LAKE SUCCESS.

Rusland vroeg in de Veiligheidsraad om de instelling van een commissie voor de gehele wereld, waarbij er stricte internationale controle zou zijn op de productie van atomaire materialen en het aanwenden van atomaire energie.

Gromyko vertelde dat volgens hem een dergelijke commissie werkend binnen het raam van de Veiligheidsraad in de gelegenheid kan zijn om faciliteiten te verstrekken tot het maken van atomair materiaal. De commissie moet echter het recht hebben om te rapporteren wat voor faciliteiten aan verschillende landen en wanneer wordt verstrekt.

Gromyko wees op het weinig succes van de vorige commissie en hij wilde daarom nu concreet zijn om tot een oplossing te komen (Lake Success, (AP) 11.6).

UIT OOSTENRIJK.

Een hoog bestuurs-beambte maakte melding van een incident in de afgelopen nacht waarbij in Wenen waar door de Russen op het Zweedse hulpagentschap geschoten werd, hierbij werd een chauffeur van de Zweden gedood en werd de directeur van de Zweedse hulpactie Trosten Arnaus gewond.

Er was geen onmiddellijk commentaar, noch van Russische zijde noch van Zweedse zijde. Van Oostenrijkse zijde bericht men, dat de chauffeur Carlsen heette en dat de vrouw van Arnaus ook in de wagen zat. Ook hadden zij hun king mij zich. De bechieting gebeurde op 35 mijl ten Oosten van Wenen nabij de grens van Tsjecho-Slowakije.

Van Russische zijde wordt later meegedeeld, dat juist bij de plaats waar de beschieting plaats had een grote Russische opslagplaats is voor ammunitie, de bewakers van die opslagplaats zullen wel geschoten hebben. Arnaus en zijn familie werden in verzekerde bewaring gesteld, doch later weer vrijgelaten. Het lijk van Carlsen werd door de Russen in beslag genomen. Onofficiële bronnen melden, dat de Zweedse consul protesteerde op energieke wijze, een deputatie van het consulaat ging ter plaatse van het ongeluk een onderzoek instellen. Het was nabij het plaatsje Berg. (Wenen, (AP) 12.6).

TOESTAND IN OOSTENRIJK

In het Parlement van Oostenrijk werd het voorstel van een communist om een comité te benoemen tot onderzoek van de handelingen van den Minister van Buitenlandse Zaken, Dr. Carl Gruber met de Noordamerikaanse bezettingsautoriteiten verworpen.

De communist Fischer die dit voorstel deed, had op de avond daarvoor op een communistische vergadering nieuwe verkiezingen geëist en stelde voor, dat men Gruber zou afzetten. Een van zijn bezwaren tegen Dr. Gruber was ook dat hij het Noordamerikaans persagentschap een overzicht had gegeven van de politieke situatie. De kanselier Leopold Figli maakte bekend, dat er pas in November 1949 verkiezingen zullen worden gehouden ondanks de actie van de communisten.

De communisten hebben vier zetels in het cabinet, maar de Volkspartij heeft een absolute meerderheid met 85 stemmen. Naar men zich zal herinneren werd de vorige week bericht, dat de communisten niet genegen zullen zijn een vrede te tekenen met Oostenrijk, aldus de communist Fischer, indien de communisten niet meer invloed krijgen in de regering. Engeland zal volgens een zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken iedere verandering door invloed van buiten in de regering van Oostenrijk tegengaan. Engeland ziet in dat dit Parlement juist is gekozen en dat het cabinet een weergave is van het Parlement (Wenen, Londen, (AP) 11.6).

TOESTAND IN HONGARIJE.

Bevin, de Minister van Buitenlandse Zaken, verklaarde in het Huis van Afgevaardigden, dat hij niet genegen zou zijn om den oud-Premier van Hongarije Nagy te verzoeken naar zijn land terug te keren als niet eerst een ander land de verzekering zou geven, dat Nagy niet gemolesteerd zou worden. De communist Willy Gallacher had dit gevraagd zeggend dat als hij een onschuldig man was, hij toch naar zijn land kon terugkeren.

Hierop antwoordde Bevin, dat hij Nagy niet kon aanraden terug te keren als zijn veiligheid niet vaststaat. Bevin noemde niet de naam van het land, dat die verzekering zou moeten geven.

Uit Washington wordt nog bericht, dat men de Hongaarse quaestie zo nodig voor de Verenigde Landen zal brengen. De Verenigde Staten dienden bij Rusland een sterk protest in tegen de nieuw opgerichte Hongaarse regering. Er kunnen in de text op het laatste ogenblik nog wijzigingen worden aangebracht. Leden van het Departement waren niet genegen nader détails over deze quaestie te vertellen. De protestnota zal gestuurd worden aan den Luitenant-Generaal der Russen, die voorzitter is van de Geallieerde controle commissie in Hongarije, terwijl men afschriften zal zenden naar Moskou en Londen.

Het document beschuldigt den Russen ervan zich in te laten met de binnenlandse quaesties van Hongarije en verklaart dit als een breuk van overeenkomst van Yalta. Men dreigt het geval voor de Verenigde Landen te brengen. Roosevelt, Churchill en Stalin zijn in Yalta overeengekomen hoe de houding zal zijn ten opzichte van de politiek van de bezette landen (Washington, (AP) 11.6).

het nieuws van vandaag

In Frankrijk heeft men lang vergaderd en is men het tenslotte toch eens geworden. De telegrammen beweren, dat het een technische overwinning was voor de arbeiders daar zij door staking een verhoging kregen, doch het werd geen twaalf milliard, doch het werd negen milliard. Het werd de politiek van bieden en afpingelen. (Shon bieder).

Het is wel tragisch voor de regering te hebben moeten wijken, daar men nu wellicht meer stakingen gaat zien, doch men kon wel niet anders, wilde men niet in een grote chaos terechtkomen.

Bij Wenen had een schietpartij plaats. Er bestaat de neiging om het verkeerd uit te leggen, doch men moet ook aannemen dat onze vrijanden de Russen toch ook wel de waarheid kunnen zeggen. De quaestie is dat men de auto beschoot van de Zweedse leider van hulpactie in Oostenrijk, de Russen zeggen nu dat zijn auto doorreed bij een ammunitie-opslagplaats, reden waarom de wacht op de auto vuurde. Waarom zou dit niet waar kunnen zijn?

Uit Indië komt het droeve bericht, als dat men het daar vrijwel onbegonnen werk vindt om de onderhandelingen te hervatten, de discussies zullen wel „vruchteloos" zijn. Een logische vraag is, wat dan?

Is dit een quaestie met de republiek alléén, of kan men zeggen dat de quaestie nu niet loopt tussen bijv. Nederland en Oost Indonesië, en de andere nieuwe staten? Er moet worden afgewacht wat de heren commissarissen er van terecht kunnen brengen.

Van Mook die veel omstredende, zal officieel gehandhaafd blijven wordt er bericht, alle geruchten over nieuwe gouverneurs zoals Meynen, Romme en anderen wier namen niet genoemd werden (en die we ook maar niet zullen noemen) waren dus zonder grond? Of weet de regering niet wat te doen, (zo althans liet de Tijd het voorkomen) en besluit men nu maar tot handhaving van de huidige bewindsman?

Er is onder het nieuws een rede van Truman, die in het deftige parlement van de Canadezen van de tekst ging afwijken en grapjes ging vertellen. De man moet een buitengewoon goed humeur hebben gehad, de heren werden uitbundig en sloegen met de vuist op tafel van de pret.

Mevr. Peron komt naar Londen en de kranten maken zich nu reeds druk over het feit dat ze niet zou te logeren gevraagd zijn bij de Koning. Iemand merkte nuchter op dat er in dat bezoek veel copy steekt voor de kranten, dat wil zeggen het is niet zo belangrijk?

Voor Engeland is het van geweldig belang of het zijn markt in Zuid-Amerika verliest en of Argentinië zijn koeien en zijn graan wil sturen of niet.

Dat zou van geweldige betekenis kunnen zijn voor de Engelse ontbijten hoe of men die Señora Peron zal ontvangen en daarom zullen de deuren wel opengaan op Buckingham Palace.

A.P. heeft alweer vergeten wat gisteren als groot nieuws werd opgediend bijv. de inval der Mongolen in China. We leven snel.

Nieuws uit Nederlands Indie

In Batavia acht men de discussies vruchteloos

Van Mook blijft aan

VAN MOOK.

Het Nederlands Cabinet heeft aan Dr. Van Mook verzocht aan te blijven als Luitenant Gouverneur-Generaal totdat de politieke toestand het verzoek van Van Mook tot ontheffing uit deze functie, welk verzoek hij in October jl. gedaan heeft, vervulbaar zal maken (Aneta, 11.6).

DISCUSSIES VRUCHTELOOS.

In officiële kringen te Batavia heerst de indruk, dat een heropening van de discussies over de geschilpunten, welke na aanbieding van de Republikeinse nota nog blijken te bestaan, **vruchteloos** geacht moeten worden (Aneta, 11.6).

COMMISSIE-GENERAAL.

Morgen worden te Batavia verwacht de twee leden van de Commissie-Generaal, die voor een verblijf van tien dagen naar Nederland waren gegaan, tw. de heren Schermerhorn en Van Poll (Aneta, 11.6).

VRIENDSCHAPSVERDRAG.

Egypte sloot een vriendschapsverdrag met de Indonesische Republiek. Hadji Agoes Salim, de republikeinse onder-minister van Buitenlandse Zaken, die het verdrag tekende, zal binnenkort ander Arabische landen bezoeken om dergelijke verdragen te sluiten (Aneta, 11.6).

OPENING PROCES.

Vandaag begint in Batavia een proces tegen 30 Pempetai-leden (Japanse geheime politie), die een schrikbewind tijdens de Japanse bezetting oefenden. Dit proces, een der grootste Indische rechtspraken, duurt vermoedelijk 14 dagen (Aneta, 11.6).

VREDE MET ITALIË.

In Rome hield de Minister van Buitenlandse Zaken Carlos Sforza een redevoering voor de radio in de Engelse taal, te kennen gevend, dat voor hem de ratificatie van het vredesverdrag door de Verenigde Staten niet het einde betekent. Hij ziet dit ook niet als een gesloten deur. Het geeft ons de mogelijkheid om lid te worden van de Verenigde Landen (Rome, (AP) 11.6).

TRUMAN IN CANADA.

Truman in Canada aangekomen, hield te Ottawa een rede voor het Parlement toen hij waarbij hij verklaarde, dat Noord-Amerika in vrede wil leven met die volken die de vrede nodig hebben en zij willen dat zonder dwang en bedreiging. De senatoren en de leden van het huis stonden op om hem toe te juichen, toen de President het huis binnenkwam.

„Amerika wil medehelpen aan het herstel van de wereld en is genegen haar hulpbronnen daarvoor af te staan. Wij zoeken een vrede voor de wereld, een welvarende wereld, een vrije wereld, een wereld met goede buren, die leven als gelijken en die elkaar wederkerig respecteren zoals Canada en Noord-Amerika dat generaties lang gedaan hebben."

De President sprak nadat hij was ingeleid door den eersten Minister Mackenzie King. Truman kwam op voor de vervulling van het project van de Sint Laurens, dat zolang onder de Presidenten van Amerika een punt van dispuut was geweest. Hij week hier af van de text, die hij had medegenomen toen hij door applaus werd onderbroken.

De Senatoren zaten in het midden van de vergaderzaal en zij allen klapten in hun handen, terwijl sommige leden van het Huis op hun lessenaar sloegen. Truman week hier van zijn rede af, zoals die van te voren door hem was klaar gemaakt en hij grijnsde terwijl hij bedankte voor de appreciatie, waarop men hier aan hem een politiek advies gaf.

Mackenzie King, die hem inleidde, wees op het feit dat nu de republikeinen practisch het congres van de Verenigde Staten in handen hebben en zeide, dat hij ook ondervindingen had van wat het betekende een oppositie te hebben in het parlement (Ottawa, (AP) 11.6).

BRAZILIË.

Dezelfde krant die gisteren voor de geheime zitting van de Kamer in Rio de Janeiro uitkwam met een bespreking van wat er behandeld zal worden, de krant Diario de Noite, publiceerde dat men de Minister van Buitenlandse Zaken van Argentinië Juan Bramuglia opbelde. Hij verzekerde dat Brazilië heus rustig kan blijven en zich niet ongerust behoeft te maken over de ideeën die sommige leden gisteren in de geheime zitting van de Kamer hebben uitgezet.

In antwoord op een vraag over de bewapening van Argentinië zeide hij dat men zich niet bezig houdt met bewapening. Onze bewapening is een zuivere nationale quaestie zonder dat wij daarmede bedoelen om onrust te verwekken in Amerika en op dit punt mag vooral Brazilië wel rustig blijven, want Argentinië is de beste vriend van Brazilië en onze vriendschap zal nooit gebroken worden. Er is geen reden om ongerust te zijn. De houding van Argentinië inzake de burgeroorlog in Paraguay is een quaestie van morele hulpverleen. Toen hem vragen gesteld werden over een pact met Bolivia zeide hij: „Wij zoeken geen verdragen met Bolivia of wel ander, wij zijn nu bezig om de belangen van het gehele contingent voor te staan en de politiek van Argentinië is er niet een die zich zou afwenden van de eenheid in Amerika.

Toen de reporter vroeg of Argentinië nieuwe ideeën op de conferentie van Rio de Janeiro op tafel zou brengen, krijgt hij tot antwoord: „Neen, in Rio de Janeiro zal Argentinië mededoen aan de opbouw van een politiek in het belang van geheel het wereld-deel (Rio de Janeiro, (AP) 11.6).

CHURCHILL.

De dokter van Churchill meldt dat de staatsman na de breukoperatie van gisteren een goede nacht had en zijn toestand over het algemeen bevredigend moet heten. (Londen, (AP) 12.6).

MEVR. PERON.

In Londen wijst men er op dat het niet juist is, dat Mevr. bij haar visite aan Londen niet in het Buckingham paleis zal worden uitgenodigd, er wordt op gewezen, dat men aan Mevr. Roosevelt wel een gedeelte van het paleis afstond toen zij enkele jaren geleden op bezoek kwam in Londen en de vrouw van president Lebrun van Frankrijk nam ook haar intrek in het paleis des konings. Het was de „Daily Express" die er in een hoofdartikel tegen op kwam. Mevr. Peron zal wel ten paleize worden ontvangen. Er was geen commentaar los te krijgen over deze quaestie bij de Argentijnse ambassade. Iemand merkte op, dat er in het bezoek van Mevr. Peron goede copy voor de kranten steekt!

De „Daily Express" geeft een overzicht van het leven van Mevr. Peron die als meisje van vijftien jaar van huis wegliep... (Londen, (AP) 12.6).

Verenigd Europa

Ter gelegenheid van de eerste openbare vergadering van het „Comité voor een Verenigd Europa" heeft Churchill als voorzitter van dit Comité, de propaganda campagne geopend met een rede, waarin hij opnieuw met klem op de vereniging van Europa heeft aangedrongen.

Sinds Churchill en de andere Comité-leden dit plan enkele maanden geleden voor het eerst lanceerden is het grote publiek aanzienlijk meer vertrouwd geraakt met de idee van een Verenigd Europa, vooral waar ook vele anderen op de urgentie hiervan hebben gewezen.

De Labour partij beschouwt Churchill's actie echter nog steeds met het nodige wantrouwen — om van de Communisten maar helemaal niet te spreken — terwijl Attlee in dit verband enige tijd geleden reeds heeft verklaard, dat de regering zich afzijdig zal houden van iedere beweging, die ook maar de schijn van een anti-Russische houding zou kunnen wekken.

De Times (15-5) is van oordeel, dat Churchill niet duidelijk genoeg heeft aangegeven, dat zijn Verenigd Europa in de huidige omstandigheden een Verenigd Europa zonder Rusland zal moeten zijn. De houding van de Sovjet Unie en van alle Communistische partijen getuigt hiervan. Verenigd Europa kan in deze omstandigheden slechts betekenen Verenigd West-Europa. Waaruit bestaat West-Europa? Voor ieder voorstander van een eenheid is het beantwoorden van deze vraag misschien wel de moeilijkste en meest delicate opgave. Zal Engeland er deel van uitmaken? En Duitsland, of enig deel van Duitsland? Op zijn minst zal het een bevolking van een 135 millioen zielen bevatten, ten hoogste ongeveer 250 millioen. In beide gevallen echter zal het een gebied beslaan, dat tamelijk veel ruwe grondstoffen bevat, dat een hoge mate van kapitaalontwikkeling heeft, een grote industrie bekwaamheid en een aanzienlijk tekort aan voedsel, dat echter door specialisatie zou kunnen verminderd. Het is dus een gebied, dat in grootte, bevolking en hulpbronnen gelijk is aan de Verenigde Staten van Amerika en de Sovjet Unie.

De economische kracht van een Verenigd West-Europa zou zeer groot kunnen zijn. Dat werd ondanks oorlog, verzet en blokkade bewezen door het afschuwelijke experiment van Hitlers „nieuwe orde". Vrede, planning en specialisatie zouden een dergelijke Unie tot een hoge graad van voorspoed kunnen brengen tot welzijn van al haar leden.

Hierbij rijst echter de vraag, welk doel en welke structuur de Unie zou moeten krijgen en of het, in het gezicht van alle politieke moeilijkheden wel ooit mogelijk zou zijn, in welke vorm ook haar tot stand te brengen. Engelands buitenlandse politiek is thans voornamelijk gebaseerd op het Handvest der Verenigde Volken. Dit Handvest voorziet evenwel in „regionale overeenkomsten" en er is geen reden waarom een West-Europa-Unie niet hieronder gerekend zou kunnen worden. Op grond van loyaliteit tegenover de Verenigde Volken is er in ieder geval geen enkele reden, waarom de Engelse politiek een regionale associatie van West-Europa niet zou ondersteunen, zoals in het Handvest wordt toegelaten.

CHURCHILL.
Maakt het na de operatie naar omstandigheden goed.

Het werkelijke struikelblok in deze zaak is Rusland. De betrekkingen van de Westelijke wereld met Rusland kunnen drie vormen aannemen.

De eerste is een volledig samengaan en volledige samenwerking. De tweede is een verdeling in „twee werelden", die ieder hun eigen grenzen trekken en hun eigen weg gaan. De derde is oorlog. Sinds 1941 heeft de Britse regering voortdurend naar de eerste vorm gestreefd en terecht. Het is duidelijk dat Churchill bereid is de tweede vorm te aanvaarden; slechts een verblinde tegenstander kan hem ervan beschuldigen een oorlog met Rusland te wensen. Tegenstanders van de tweede vorm beweren, dat er onvermijdelijk een oorlog uit zal voortvloeien, doch haar voorstanders kunnen met enige reden wijzen op het historische feit, dat Ruslands afzijdigheid van de rest van Europa eeuwenlang geduurd heeft, doch zelden tot oorlog heeft geleid. Diegenen, die sceptisch gestemd zijn ten opzichte van de eerste vorm — volledige samenwerking — kunnen daarbij wijzen op het onmiskenbare feit, dat de enige internationale organisaties, die sinds de oorlog behoorlijk en eensgezind hebben kunnen werken, juist die organisaties zijn, waarin de Russen niet zijn vertegenwoordigd. Deze verlammende tegenstrijdigheden kan men heden in meer dan één West-Europees land waarnemen.

De **Manchester Guardian** (15-5) merkt op, dat velen zich in de eerste dagen van Churchill's Comité hebben afgevraagd of de beweging niet een ondienst betekende aan de zaak van de vrede en de Europese samenwerking. Zij vreesden, dat de Sovjet Unie het ten onrechte voor een poging tot vorming van een soort „Westelijk blok" zou houden. Thans staan de zaken echter geheel anders. Iedereen ziet waartoe Europa ons voert. Er is geen land in Europa, dat niet of in een gruwelijke nood, of ten minste in een gezonde economische verwarring verkeert. Twee jaren zijn voorbijgegaan sinds de nederlaag van Duitsland, toch zijn de eeuwenoude kanalen der Europese handel nog niet weer vrij geopend. Duitsland, het hart van Europa, is op de rand van hongersnood. De actie voor een Ver-

enigd Europa is niet anti-Russisch, want men erkent, dat Rusland deel uitmaakt van de Europese gemeenschap en evenveel voordeel zal hebben van onderlinge hulp als ieder ander land. Maar te zelfder tijd erkent men ook, dat als Rusland zich wenst te isoleren, de andere toch nog in leven moeten blijven. Men moet een plaats openlaten voor Rusland, maar de andere landen zullen, als zij niet in het moeras willen wegzinken gezamenlijk tot handelen moeten overgaan voor hun gemeenschappelijk welzijn. Zij moeten op de een of andere manier hun economische systemen aanvullen, hun militaire begroting reduceren en hun onderling contact opvoeren. Bovenal moeten zij samenwerken om Duitsland weer ten dienste van Europa te stellen. Churchill heeft er de nadruk opgelegd, wat Frankrijk en Engeland in combinatie in dit opzicht zouden kunnen doen.

Toen hij dit punt vorig jaar September in Zürich naar voren bracht, leek het te optimistisch. Thans zijn er ook in Frankrijk meer mensen die inzien, dat Frankrijks eigen herstel direct verbonden is met dat van Duitsland. Dan is er nog een aspect waar we rekening mee zullen moeten houden. Europa verwacht nu hulp van de Verenigde Staten. Wij vertrouwen er op, dat die hulp gauw zal komen, anders is er geen hoop om een volslagen crisis in Duitsland te vermijden. Maar de Verenigde Staten zullen geen steun geven aan een voor altijd verdeeld en armoedig Europa. Europa zal op de een of andere manier weer op eigen benen moeten komen en naarmate zij meer zelf aan haar herstel werkt en dat ook toont, met des te meer vertrouwen kan zij de hulp van Amerika tegemoet zien.

De **Daily Telegraph** (15-5) meent te mogen verwachten, dat de gemeenschappelijke ellende van Europa voor de verschillende staten als stimulans zal dienen om naar een Unie te streven. Het is heel goed mogelijk, dat het Britse Gemenebest en ook de andere landen, die belangen hebben buiten Europa, hierbij een brug zullen kunnen vormen tussen de bestaande continentale unies en de nieuwe, die nu wordt voorgesteld. Wie een dergelijke weldadige mogelijkheid ontkent of haar voorstanders als egoïstisch wil doodverven, laadt een zware verantwoordelijkheid op zich.

Sovjet Rusland doet in feite zowel het een als het ander, zoals Churchill met opzettelijke gematigdheid opmerkte. Misschien, als de nu te vormen organisatie er in slaagt om het begrip nauwkeuriger te omschrijven, dat het nationale wantrouwen, waarvan de Russische houding slechts een voorbeeld is, te zijner tijd weggenomen zal kunnen worden.

Eens zal iemand toch uiteen moeten zetten, welke macht de Europese eenheid zou bezitten, welk deel der nationale souvereiniteit men zal moeten laten vallen en hoe de idee in de practijk zou moeten werken. Doch voordien moeten nog geen stenen worden geworpen. Het is de bedoeling om van de Verenigde Staten van Europa een van de belangrijkste onderdelen van de Verenigde Volken te maken. Er is hierbij geen rivaliteit, alleen maar het verlangen om de taak van de grotere organisatie te verlichten. Naarmate de U.N.O. meer teleurstellingen geeft, wordt het ook des te noodzakelijker om te zoeken naar iets, dat, zelfs op een regionale basis, de idee van broederschap en samenwerking in het leven kan houden. Daarom zal Churchill de hoop hebben van allen, die geen terugval tot het nationale antagonisme meer wensen.

De **Daily Herald** (16-5) onderwerpt het gehele plan opnieuw aan een scherpe critiek. Churchill zoekt geen Verenigd Europa, hij zoekt een verdeeld Europa. Hij herziet de kaart van dit werelddeel, ten einde Rusland uit te kunnen sluiten, evenals de Oost Europese landen, die nauw met Rusland samengaan.

Nu kan men natuurlijk aanvoeren, dat een dergelijke verdeling van Europa in feite reeds bestaat en dat Rusland daar verantwoordelijk voor is. Dat willen we ook helemaal niet ontkennen. Doch wij zijn van oordeel, dat als Europa vrede en vooruitgang wil genieten, de verdeeldheid beëindigd moet worden, maar niet bestendigd en verhard. De gehele politiek van het Churchill Comité is er op gericht de verdeeldheid te bestendigen.

Reeds meermalen hebben wij gevraagd, waarom het Comité Rusland en haar „Slavische satellieten", zoals Churchill ze noemt, wenst uit te sluiten van de voorgestelde Europese Unie. Onze vraag is nooit beantwoord. Alles wat we hebben is een uiting van verrassing — door Churchill in zijn laatste rede herhaald — omdat Rusland zijn zegen aan deze nieuwe groepering niet zou willen geven. Maar waarom zou het zijn zegen wel geven? Waarom zou het er in toestemmen zich als afgescheiden van Europa te laten beschouwen, terwijl toch zo'n groot deel van Rusland, waarin bovendien de meeste grote steden liggen, binnen de grenzen van Europa valt, ten minste zoals die tot nu toe aanvaard werden. Hoe kan het deze politiek anders opvatten, dan als een poging om het als een Aziatisch land te behandelen en zijn verbindingen met Europa af te snijden?

Deze politiek is niet alleen vernietigend — omdat hierbij de onmogelijkheid van volledige Russische samenwerking in Europese aangelegenheden wordt aangenomen — zij is bovendien hopeloos irreëel.

In de **New York Herald Tribune** (17-5) toont Walter Lippmann zich een sterk voorstander van de Europese eenheid. Er zijn vele redenen voor de vereniging van Europa, een aantal heeft Churchill deze week reeds aangegeven. Maar er zijn ook speciale Amerikaanse redenen voor een eenheid in Europa. De eerste geldt voor het voortdurende beroep, dat op ons wordt gedaan — vooral als de Engelse lening en verschillende andere credieten en giften in de komende paar maanden uitgeput raken — om nieuwe dollar bijdragen te verschaffen om Europa voor een eenstorting te behoeden en om herstel, dat tot dusver niet geslaagd is, mogelijk te maken. Deze nieuwe Amerikaanse bijdrage zal, naar na-oorlogse maatstaven gerekend, zeer groot moeten zijn, de machtiging zal jaarlijks 4 tot 7 milliard dollar behoeven, voor ten minste twee of drie jaar.

Wij kunnen aanvoeren, dat het congres deze machtigingen zal afstemmen en dat ook de wens van het volk zal zijn, wanneer zij gebruikt moeten worden om verschillende regeringen nog iets langer aan de macht te houden. Bovendien zullen de volken van Europa, die nog enig zelfrespect bezitten, geen hulp willen ontvangen in een vorm, die hen afhankelijk maakt van de Verenigde Staten. Maar wanneer onder leiding van de twee voornaamste Europese Staten — Engeland en Frankrijk — overeenkomsten kunnen worden bereikt, waardoor de productieplannen en de export en import programma's gecoördineerd en gerationaliseerd en de dollar ten goede van vele Europese landen gecombineerd kunnen worden, dan zou onze houding geheel anders zijn.

Het Amerikaanse volk zou dan begrijpen, dat de bijdrage van nieuw geld een investatie zou zijn in de reorganisatie van Europa en dat goede vooruitzichten zou bieden op politieke vrede en economische stabiliteit. Zij zouden de nieuwe fondsen bijdragen voor een nieuwe eenheid — voor een organisatie van Europa, die zichzelf vooruit hielp en die waarschijnlijk zou slagen.

Een tweede Amerikaanse reden houdt verband met het Duitse probleem. Hier zien wij thans wat wij misschien niet zagen ten tijde van Potsdam en zelfs ten tijde van Stuttgart, nl. dat het amputeren van de Oostelijke provincies van Duitsland door de Sovjet Unie het onmogelijk maakt, om in de rest van Duitsland een verenigd nationale staat te vormen, die geregeerd wordt door nationale partijen in een Duits parlement, dat gebaseerd is op nationale verkiezingen. Want wanneer wij toestemmen in de politieke eenheid van de rest van Duitsland, zal dat geamputeerde Duitsland onvermijdelijk als voornaamste doel hebben de Oostelijke gebieden terug te winnen. Geen enkele nationale partij zou een ander nationaal doel kunnen nastreven. Geen enkele Duitse politicus zou zich als een patriot kunnen aanmerken, wanneer hij niet werkte voor de eenheid van alle vroegere Duitse landen.

Zo'n Duitsland kan nooit vredelievend zijn, want de verloren provincies kunnen slechts met geweld worden teruggewonnen door een oorlog van de Duitsers tegen Rusland en Polen, of door een overeenkomst tussen Berlijn en Moskou voor een nieuwe verdeling van Polen. En daarom, hoewel we graag de Duits-Poolse grens nog wat zouden willen herzien, teneinde Duitsland „selfsupporting" te maken, wensen wij, dat die grens daarna permanent zal zijn. Zij kan niet permanent zijn, wanneer een ten dele verenigd Duitsland voortdurend stookt achter de ruggen van de Polen en Moskou regelmatig het verleidelijke aanbod doet een alliantie te sluiten met een nieuwe verdeling van Polen als basis.

Wanneer Duitsland niet veilig als een verenigd land kan worden hersteld, zal er ons niets anders overblijven, dan te doen, wat de Fransen altijd gewild hebben, wat in het algemeen altijd ons gezichtspunt ten opzichte van Duitsland had moeten zijn en waar Churchill in zijn speech om vroeg, nl. de verschillende individuele Duitse staten, die thans geschapen worden (of liever, weer herleven), uit te nodigen om, „los van iedere toekomstige quaestie over een Duitse Federatie, hun plaatsen in te nemen in de Europese Raad".

„Le Monde" (16 Mei) constateert, dat Churchill in gelukkig gekozen termen de positie van Duitsland uiteen heeft gezet. Het spreekt vanzelf, dat dit centrale land van Europa, dat zowel door bevolking als door industrie het belangrijkste is, deel moet uitmaken van de thans voorgestelde organisatie. In zijn rede in Zürich scheen Churchill Frankrijk de verantwoordelijkheid voor deze deelneming te willen geven, door het uit te nodigen tot een initiatief, dat door de huidige toestand niet gerechtvaardigd wordt. Hij heeft dit voorstel gecorrigeerd door het gebaar op te leggen aan Frankrijk en Groot Brittannië samen, verenigd en verbonden. De Westelijke mogendheden zien zich thans voor de taak gesteld „het Duitse volk weer vriendschappelijk in de kring der Europese landen terug te voeren."

Deze taak zou ongetwijfeld des te eenvoudiger zijn, wanneer Frankrijk en Engeland alleen tegenover Duitsland stonden. Maar er zijn vier bezettingsmogendheden en Bevin heeft nog pas in het Lagerhuis gewezen op het dringende belang van het Duitse probleem, dat door de Grote Vier moet worden opgelost. Wij weten niet of, „de richting, die de wereld zal opgaan" op de aanstaande conferentie in November bepaald zal worden, zoals de Britse Minister van Buitenlandse Zaken vastgesteld heeft, doch in ieder geval zullen de Vier dan de besprekingen hervatten en de beslissingen, die daar genomen zullen worden, zullen zeker ook de toekomstige organisatie van Europa beïnvloeden.

Van welke kant ook bekeken, zal het probleem, dat Churchill heeft opgeworpen een probleem voor de toekomst zijn, dat niet door een redenaar opgelost kan worden, noch zoals Bevin opmerkte, door één enkel land. Ook de U.N.O. heeft erkend, dat Europa apart een eenheid vormt. Dit blijkt uit het installeren van de Economische Commissie voor Europa, die thans in Génève zetelt en die nuttige aanwijzingen kan verschaffen voor de mogelijkheden tot samenwerking tussen de landen van ons contingent.

(R.V.D).

CURAÇAO

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	1938
2e prijs	11982
3e prijs	9550
4e prijs	14469

SCHEEPSBERICHTEN.

11 Juni 1947.

Lewis Emery naar Liverpool; Hera van New York; Manto van Puerto Cabello; Samfinn van Cristobal; Samfinn naar Southampton.

NOGMAALS DE STATEN EN DE BAKKERS.

Nota naar aanleiding van het eindverslag.

Staten en Ondergetekende zijn het er over eens, dat de gezellen recht hebben op een rustdag; de rustdag is op deze eilanden voor de overweldigende meerderheid der bevolking nu eenmaal de Zondag.

Derhalve kan reeds op deze grond de Overheid op dit punt geen onbeperkte vrijheid laten om in het maatschappelijk leven aan bepaalde groepen toe te staan naar eigen keuze andere dagen als vaste rustdagen te stempelen.

Een zodanige vrijheid tast het normatieve karakter, dat de Zondag in onze wetgeving heeft, aan en is in de wetgeving inpracticabel.

Alhoewel, nu zowel ondergetekende weet en de Staten ook beamen, momenteel onder de bakkersgezellen er geen zijn, voor wie andere dagen dan de Zondag een normatief karakter dragen, is hij gaarne bereid tegemoet te komen aan mogelijk later opkomende bezwaren, waarvan sommige leden reppen en biedt hij hierbij de wijziging aan, die weg neemt de dwang, welke zou kunnen worden gevreesd.

Met deze omstandigheden, hoopt hij, is het ontwerp aanvaardbaar.

Willemstad, 5 April 1947.

Nota van wijzigingen.

De Gouverneur van Curaçao.

Aan artikel 5 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„De in het vorig lid genoemde vergunning verleent het Hoofd van het Departement Sociale en Economische Zaken eveneens op verzoek aan een of meer personen, die tot een godsdienstige gezindheid behoren, welke aan haar leden een andere dag dan de Zondag als verplichte rustdag voorschrijft."

Willemstad, 5 April 1947.
De Gouverneur van Curaçao.

NOG NIET GEARRIVEERD.

In tegenstelling met de telegrammen van Aneta volgens welke de Heer Friederichy Woensdag jl. te Curaçao zou aankomen, hebben wij van bevoegde zijde vernomen dat betrokkene nog steeds in de Verenigde Staten vertoeft.

WATERNOOD.

De bewoners van de in woonhuizen omgezette barakken op de Berg Domie dienen bij ons klachten in, dat zij reeds 8 dagen zonder water zitten.

De watervoorzieningsdienst bevestigt deze berichten en verklaart dat de druk van de centrale waarop die huizen verbonden zijn, niet voldoende is om het nodige water naar de barakken te pompen. Men deelt ons echter mede, dat er druk aan gewerkt wordt, teneinde deze waternood zo spoedig mogelijk op te lossen.

H. HARTFEEST.

Morgen is het feest van het H. Hart. Te weinig begrijpt men de devotie tot het H. Hart als een eerherstellende devotie.

De woorden van Jezus waren toch: „Ziet hier het Hart, dat de mensen zozeer heeft bemind en dat de mensen zo weinig liefhebben." Wij moeten goedmaken, wat anderen te kort doen.

Op verschillende plaatsen zal morgen de intronisatie hernieuwd worden, om de speciale zegen beloofd, deelachtig te worden.

VIERING VERJAARDAG KONING GEORGE.

Gelijk op andere plaatsen in de wereld, vieren ook de Engelsen op ons eiland heden de verjaardag van hun Koning. De plechtigheden op Curaçao vonden heden plaats in het British Camp van de C.P.I.M.

KONING GEORGE VI.

Heden vieren alle Engelsen op de wereld de verjaardag van hun Koning.

Tegen 11 uur kwamen de heren Consul van Groot Brittanië en Directeur van de C.P.I.M., vergezeld van hun staf naar het Britse Kamp, alwaar zij op de versierde tribune plaats namen. Het woord werd gevoerd door de consul van Engeland en door den heer Noorduyn. Ook sprak een vertegenwoordiger van het Engels kamp namens zijn medebroeders. Na afloop van deze speechen werd een koude lunch gebruikt en daarna ging men over tot de dans. In prettige stemming blijft men dansen tot omstreeks 4 uur in de namiddag.

ONS GEHEMELTE WERD GESTREELD.

De fima Senior & Co., incorporated distillers of genuine Curaçao liqueur, schreef ons een brief van de volgende inhoud:

„Mijne Heren,

Met trots en voldoening brengen wij thans onze likeur in haar en wij veroorloven ons u bijgaand nieuwe verpakking op de markt een monster te uwer beoordeling beleefd aan te bieden.

Wij hebben moeite noch kosten gespaard om dit bij uitstek Curaçaos poduct zowel wat betreft qualiteit als verpakking op een dusdanig peil te brengen, dat het het hoofd kan bieden aan internationale concurrentie en de naam van Curaçao op de wereldmarkt hoog zal houden.

Het is onze hoop dat ook uw oordeel over ons product gunstig zal zijn.

Hoogachtend,
Senior & Co., Inc.
Directeur.

Iedere poging om Curaçao een eigen industrie te geven moet geprezen worden en in die geest zullen wij niet nalaten mede te helpen aan de bevordering van deze industrie.

DR. DE LA TRY ELLIS.

Op de conferentie van de Caraïbische Commissie, welke deze keer op Jamaica zal gehouden worden, te beginnen met 23 Juni, zal Curaçao vertegenwoordigd worden door den heer Dr. Ch. de la Try Ellis. De conferentie zal tien dagen duren.

DR. WASZINK.

Dr. Waszink, geneesheer van de inrichting „Rustoord", heeft zich op vacantie naar Santo Domingo begeven. Het ligt ook in zijn bedoeling een bezoek te brengen aan Haïti.

MR. IS. DEBROT.

Van officiële zijde deelt men ons mede, dat de heer Mr. Is. Debrot een bezoek zal brengen aan Jamaica ter bestudering van de havensituatie aldaar in verband met onze havencentrale.

ER STEEKT COPIE IN.

Een telegram uit Londen meldt dat Señora Peron rood blond haar heeft en fabuleus grote garderobe er op na houdt (Londen, (AP) 12.6)

Van en voor de Vrouw.

Vriendschap

Er zijn vele vrouwen, die spottend glimlachen als ze het woord „vriendschap" hier lezen. En toch, ware vriendschap is niet altijd een illusie.

Mogelijk hebben ze ondervonden hoe moeilijk het is om een goede, trouwe vriendin te hebben. Misschien hebben ze zelfs vaak gedacht: „Heer, spaar me van mijn vrienden, en van mijn vijanden zal ik mezelf wel sparen!"...

Het zijn ook inderdaad juist onze „vriendinnen", die ons het diepst kunnen treffen, kunnen teleurstellen.

Talloos velen zijn er, die er niet het minst begrip van hebben hoe groot de plichten zijn, die de ware vriendschap met zich meebrengt, gelijk zij ook niets beseffen van de rijkdom aan troost en vreugde, die de vriendschap in zich bevat!

Het kiezen van een goede vriendin mag geen sprong in het onzekere zijn. Het mag niet enkel en alleen het behagelijk gevoel teweeg brengen, als van iemand, die op avonturen uitgaat.

Hier moet zeker wel ons verstand de absolute leiding hebben, want als we weten dat een goede vriendin een schat is, begrijpen we ook dat een minder-goede vriendin een ramp kan betekenen.

Vele vrouwen, die ongelukkig zijn geworden in het leven hebben dat te wijten aan een slechte, lichtzinnige vriendin! Veel meisjes hebben reeds op school de nadelige invloeden ondervonden van slechte vriendinnen!

Hoeveel ongeukkige huwelijken hebben we niet in onze samenleving als direct of indirect gevolg van slechte vriendinnen!

De mens is nu eenmaal aan invloeden onderhevig. En wanneer wij een oppervlakkige, lichtzinnige vrouw als vriendin hebben zal zij langzaam maar zeker haar geest aan ons meedelen.

„Mijn vriendin vindt dat ik niet zo hoef te ploeteren de hele dag in mijn huishouden... dat is ouderwets!", dergelijke zinnen zijn aan de orde van de dag!

Overal hebben we die caricatuur-vriendinnen: op school, op kantoor, in het onderwijs, in de hospitalen, op feesten, waar wij ook komen.

We kunnen ze echter gemakkelijk herkennen: „Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen". En andersom.

Een ware vriendin zal mij op mijn fouten durven wijzen! Zij zal overal en altijd strict-eerlijk tegen me zijn. Zij zal mijn geheimen eerbiedigen en ze bewaren in haar hart. Zij zal nooit een schaduw willen werpen op mijn goede naam, op mijn gedrag, op mijn doen en laten. Zij bemint mij en de oprechte liefde „handelt niet onedel, rekent het kwade niet aan".

Niemand is volmaakt en ook mijn vriendin, al is ze nog zo goed, zal haar gebreken hebben. Dat moet ik begrijpen, verdragen, bedekken met de mantel der liefde.

Er bestaat een groot gebrek feitelijk bij heel veel vrouwen: ze willen te veel vriendinnen hebben, ze willen te veel mensen vertrouwen! Dat gaat nu eenmaal niet. Daarom gebeurt het ook dikwijls dat zij grote teleurstellingen ondervinden. Die „vriendinnen" zullen gemakkelijk dat vertrouwen beschamen, en daaruit vloeien heel wat onaangenaamheden voort.

Zo geraffineerd kunnen vrouwen soms te werk gaan, wanneer zij haar praatzucht niet in bedwang hebben en wanneer zij toch de schijn-vriendschap hoog willen houden. Dan wordt zo'n arme „vriendin" op de voorgrond geplaatst bij een gesprek, en na de nodige „prélude's" zoals: „Ik heb zo'n medelijden met haar... maar", of „Ze meent het wel goed maar..." enz. enz. blijft er van haar goede naam niets meer over.

Vriendinnen!

Het is mogelijk, dat er vrouwen en meisjes zijn, die eerlijk moeten erkennen: „Ik heb geen enkele vriendin er is niemand waar ik heel vertrouwelijk mee omga! Het is me niet moeilijk om hartelijk en goed te zijn voor mijn medemensen, om bizonder vriendelijk te zijn voor mijn goede kennisssen... maar een vriendin, aan wie ik mijn geheimen zou willen toevertrouwen, neen dat heb ik niet".

Ik durf niet te beweren dat dit veel beter is, want de waarde van één echte vriendin is niet te schatten! Maar wel moet ik nu aan deze woorden denaen: „Sommige mensen gaan alleen door de wereld ondanks zich-zelf. God en enkele mensen begrijpt hen, maar zij zijn zeldzaam".

De beste en zekerste weg echter om een goede vriendin te hebben, is: zélf een vriendin te zijn voor een ander, in de diepe betekenis van het woord!

God heeft ons groot gemaakt, ook in de vriendschap moeten wij groot zijn. Wij moeten de kiem voor oprechtheid, voor trouw, voor verdraagzaamheid, die God in ons hart heeft neergelegd tot ontwikkeling brengen, dan zal onze goedheid wijder uitstralen, dan geven we aan ons wezen waarachtige schoonheid.

Al zou een vriendin ons nog zo tegenvallen, al zou ze ons nog zo'n teleurstelling bezorgen, laten wij niet afwijken van de weg der ware vriendschap.

Wil ik een goede vriendin bezitten, dan zal ik proberen haar hart te peilen. Als dat hart maar groot en breed en diep is, als het maar wijd-open staat voor edelmoedige gevoelens, als het in staat is zich-zelf weg te cijferen, dan sta ik in verrukking, omdat ik iets groots op aarde gevonden heb!

Wat geef ik er om of mijn vriendin rijk is, of ze een hoge positie bekleedt, of ze buitengewoon knap is en... of ze last but not least buitensporig „modern" doet?

Stand speelt hier op Curaçao een hoofdrol zelfs (en vooral) in de vriendschap! Maar dan is het ook geen wonder dat wij heel weinig échte vriendschap aantreffen.

We lachen en beweren: „Stand... ja, maar de wereld is onmedogend, streng!"

Hoe dikwijls zijn wij „de wereld" niet? Niets of niemand kan mij een vriendin doen vergeten of uit mijn leven plaatsen — onverschillig haar stand of afkomst — wanneer ik er van overtuigd ben, dat zij edel, nobel en oprecht is.

Ware vriendschap, zeggen de Engelsen, is geen milk-and-water-affair! Ook hier zegeviert het karakter.

Vis me de Vissen.

Vette tonijnen

door

PAUL VAN VENLO.

Je wordt wel eens veeleisend, en verlangt iedere keer iets zo biezonders te zien, dat je er nog dagen lang vol van bent. Maar je hebt het niet voor het bestellen. Niettemin verveel ik me onder water nooit, ook niet als er geen biezondere dingen te zien zijn. Altijd zijn er van vissen, die je al kent, nog détails te observeren, en hoe meer je je aandacht op de vissenpsyche spitst, des te meer werk heb je; ik zie er voorlopig nog geen eind aan.

Wilt u eens bij wijze van afwisseling een grappig tafereeltje zien, dan moet u een paar meter onder water gaan op een plaats, waar meer mensen in zee zijn, en dan naar boven kijken. We waren eens met een groepje jongens, zwemmers als ratten, en onze hond, die in de zwemkunst niet voor ons onder doet. Ik nam een duik en keek naar boven. Je lacht je de stuipen: Een groep onthoofde mensenlichamen, en een hondenromp met poten. En dat alles springlevend. Een allerraarst gezicht.

Daar duikt er eentje onder, zijn lippen stijf op elkander gedrukt, en dichtgeknepen ogen. Haastig maakt hij weer, dat hij boven komt. Je kunt precies nagaan wie er goed en wie niet goed zwemt. De hond kruist met regelmatige trappen tussen die levendige mensenlichamen door. Het wateroppervlak is als een bewegelijk loodkleurig vliesje. Er komt een roeibootje aan; een ovale romp met aan beide zijden een stukje roeispaan, dat telkens even in het water gesopt wordt. Het bootje gaat met rukken vooruit. Het is een opgelapt ding, en de kiel is witgeschuurd, door het op wal trekken. Er achteraan hangt een lange lijn met een aasvisje, dat als een dronken diertje meegetrokken wordt. Ik ga gauw opzij, anders kom ik er zelf nog aan te zitten.

Met al deze grapjes zouden onze mooie tonijnen er nog bij inschieten. De morgen, dat we een langdurige tocht ten Noorden van Punt-Vierkant maakten, zagen we niet veel opvallends. Het weer was nogal ruw, en dat maakte het water ietwat onhelder. Na lang zwijgend rondgezworven te hebben, geeft André een signaal, dat ik moet kijken in Noordwestelijke richting, en ik kom nog juist op tijd. Een school tonijnen passeert ons. Het zijn er maar een stuk of vier-vijf. Kolossen van dieren, zilverwit, een meter of twee lang. Ze minderen even hun vaart, kijken ons aan, en gaan dan verder. Niet bijster geïnteresseerd voor ons. Wat een welgedane heren! Tonronde vissen. Onmiddellijk gaan we hen achterna, maar te vergeefs, we halen ze niet meer in.

Slechts een ogenblikje hebben we genoten van de verschijning. Ja, het is een verschijning, alsof we even in een droom waren, alsof het niet helemaal echt is, wat we gezien hebben. En die indruk krijg ik nog iedere keer, als ik plotseling een grote vis ontmoet. Het is zo heel anders als in de buiten-water-wereld. Alles speelt zich af in de diepste stilte. Als een duikboot, maar dan een geruisloze, schuift het dier voorbij. Statig, machtig en zonder enige expressie. Is het misschien dát wat zo'n diepe indruk maakt? Een vis heeft geen oogleden, en houdt dus zijn ogen altijd strak open. Hij is niet bij machte enige mimiek te brengen in zijn kop, of hij moet razend zijn; dan trekt hij de bovenlip op. Je kunt in de regel aan zijn gezicht niet raden, wat daarbinnen in die hersens omgaat. Het is een sphinx, maar een levende, en een, die in het water thuis hoort, en tien keer krachtiger is dan ik, namaak-vis. En dat gevoel laat je ook niet los, als je zo'n knaap ontmoet: Hij mag rustig van gang zijn, gemoedelijk in zijn bewegingen, maar hij is in zijn element en wij zijn er buiten! Hier is hij een virtuoos; wij zijn prutsers, die met veel kunst en vliegwerk wel wat vlugger en handiger in het water zijn dan de meeste andere mensen, maar we blijven broddelaars in vergelijking met een echte vis. En daarvan wordt je vooral overtuigd, als je er een van groot formaat ontmoet.

De volksmond zegt, dat tonijnen onschuldige dieren zijn; ze doen den mens nooit iets. En toch kunnen ze vissen aan. Ik heb me laten vertellen — of het waar is, is een tweede quaestie —, dat ze in school verenigd iedere grote vis aan kunnen. Vandaar dat je geen haaien ziet waar tonijnen zijn. Ze sluiten zich dan dicht aaneen, omsingelen hun prooi, en delen met hun staart zulke geduchte klappen uit, dat het grote dier bewusteloos wordt. Daarna peuzelen ze gezamenlijk hun buit op. Ik zou dat best eens — op een afstand — mee willen maken.

Duidelijker dan bij Punt-Vierkant heb ik een tonijn kunnen observeren op Plaja-p'abao. Ik stond op ondiep water, keek eens rond, en zag tot mijn verbazing een tonijn vlak bij, op een afstand van een meter of vijf-zes. Hij was bijna tot aan het strand gekomen, en stond de weggegooide rommel te bekijken, die daar tussen de stenen ligt. Ik kon mijn ogen bijna niet geloven. Hij keek mij aan, en ik keek hem aan.

De ooganden, de vinnen, zijn fijne bek, alles kon ik nauwkeurig opnemen. En wat een prachtige lijn in zijn corpus, eenvoudig, maar gracieus. Een nette, deftige, corpulente heer. Heel langzaam draaide hij zich om, en zwom naar het diepe. Ik ook naar het diepe; zonder succes. Waarom laten die grote dieren zich toch niet langer bekijken!

Radio Nederland

Wereld omroep P.C.J.

Program

Vrijdagmorgen: VOOR DE WEST.

2.05 — 2.20 uur: Caraïbisch Persoverzicht.

Vrijdag, 13 Juni.

5 uur: Engelse Berichten.
10.30 uur: Engelse Berichten.
13.30 uur: Programma voor de Nederlandse Strijdkrachten in Indië.
14 uur: Oosterse Uitzending:
1. Nieuws.
2. Uitkijk op het Westen: Nederland, zoals je het ziet.
14.30 uur: Opening en Programma-overzicht.
Nederlands- en Indisch Nieuws Reportage.
15 uur: „Dolf van der Linden en zijn Metropole orkest".
Vocalist: Tonny van Hulst.
O. Tune: Parklane Serenade — D. v.d. Linden.
1) Congratulations — H. de Groot — E. Startz.
2) An Irish Lullaby — bew. J. Cleber.
3) Long ago — J. Kern — bew. A. Smit.
Zang: Tonny van Hulst.
4) Go down Moses — bew. M. Gould.
5) I've got you under my skin— C. Porter — B. Edgar.
6) One morning in May — H. Carmichael — M. Oets.
7) Home-sick — J. Kern — D. v.d. Linden.
Zang: Tonny van Hulst.
8) Make believe — J. Kern — D. v.d. Linden.
O. Tune: Parklane Serenade — D. v.d. Linden.
15.30 uur: Internationaal Nieuws en Persoverzicht.
15.45 uur: „Piano en Orgel" — Andre de Raaff en Jacques Schutte (c.o.)
O. Tune.
1) Signorita (Schutte).
2) Han Dunk Potpourri.
3) Roccoco (De Raaff).
4) Hans Ninaber Successen.
5) Napoli (Schutte).
6) Bont Allerlei (Potpourri).
7) Corry, Corry (De Raaff)
O. Tune.
16.14 uur: Programma van morgen.
16.15 uur: Financieel Economische Rubriek.
16.26 uur: Nederlands Nieuws in het kort. Sluiting en Wilhelmus.
16.30 uur: Einde Uitzending.
19 uur: Engelse Berichten.
23.30 uur: Engelse Berichten.

TENNIS.

Dezer dagen ontvingen wij een uitnodiging tot het bijwonen van de buitengewone tenniswedstrijd tussen twee der Curaçaose beste tennisspelers tw. A. Jesurun en A. Regales. Deze wedstrijd zou oorspronkelijk plaats vinden op 15 Juni as. doch is wegens onvoorziene omstandigheden voor een week uitgesteld en wel tot 22 Juni des namiddags om 4 uur. Deze wedstrijd zal gespeeld worden op het terrein van de Sport Club Juliana. Men zal elkaar bekampen om de „Raghunath"-beker.

DANS.

Reeds zeven weken vertoeft op Curaçao de bekende echtpaar Kulberg, die het volk van Curaçao in de danskunst wil onderrichten. De Heer L. Kulberg is een gediplomeerd dansleraar, die reeds 16 jaar is aangesloten bij de Nederlandse genootschap voor beroeps dansleraren. Voor de oorlog was hij te Rotterdam gevestigd, alwaar hij lessen gaf aan verschillende instellingen.

De heer L. Kulberg is korte tijd geleden in het echt getreden met mevrouw Kulberg, die ook een dansmeesteres is.

Op eigen initiatief zijn beiden naar Curaçao gekomen teneinde het Curaçaose volk te onderrichten in de moderne danskunst, de rumba, foxtrot, etc. etc.......

Op de eerst volgende dansgelegenheid in het Park Hotel zal deze echtpaar een demonstratie geven. Hierover verwijzen wij onze lezers naar een advertentie elders in dit blad.

NEDERLAND

HEILIG VORMSEL.

Bij de aanvang van dit jaar werd een nieuwe wet van kracht van biezonder belang voor de administratie van het Heilig Vormsel. Zijne Heiligheid de Paus verleende volmacht tot ruimere toediening van dit Sacrament. De theologische tijdschriften geven uitleg van de verschillende voorschriften, die voor deze ruimere administratie vereist zijn.

ABRAHAM KUYPER.

Er verscheen van katholieke zijde weer een boek over dezen stichter van de Gereformeerden, getiteld: „Het kerkgebrip in de theologie van Abraham Kuyper". Het boek werd geschreven door den Pater Franciscaan Dr. P. A. van Leeuwen O.F.M.

VOOR VERPLEEGSTERS.

Voor verpleegsters verscheen een boek „Uitleg van de Catechismus en toegepaste moraal voor verpleegsters", door J. F. van Gent.

Taak van de Politie

I. STAF.

Van organisatorisch standpunt bezien zou het aanbeveling verdienen een afzonderlijken Districtscommandant voor de Politie op Curaçao aan te wijzen.

In een kleine gemeenschap is het echte noodzakelijk, dat de Commandant van het Corps in het volle politieleven blijft staan en dagelijks met de vraagstukken van interne aard in aanraking komt, hetgeen het beste bereikt wordt door de functie van Commandant van het Politiedistrict Curaçao door den Corpscommandant te laten verrichten; een samenvoeging, welke bij de huidige organisatie op overeenkomstige wijze wordt aangetroffen in die van Commandant van het Corps Militaire Politietroepen en Plaatselijk Hoofd der Politie in het Stadsdistrict op Curaçao.

In vergelijking met de bestaande toestand zullen bij het nieuwe Corps de werkzaamheden van den Corpscommandant, verbonden aan het centrale beheer en beleid, evenwel aanzienlijk meer zijn dan die van den Commandant van het Corps Militaire Politietroepen, terwijl het in de practijk reeds nu blijkt, dat de tijd van laatstgenoemde grotendeels in beslag wordt genomen door administratieve aard, waardoor hij te veel aan zijn stoel is gebonden en zijn controlerende, inspecterende taak onvoldoende tot haar recht komt.

Bij de reorganisatie zal dan ook gezorgd moeten worden, dat de Corpscommandant zijn handen vrij krijgt, hetgeen het beste kan geschieden door den officier, die in anciënniteit op hem volgt, aan hem toe te voegen als Chef Staf, tevens waarnemend Commandant.

De Chef Staf zal een belangrijk gedeelte van de routine-aangelegenheden namens den Corpscommandant afhandelen, na bespreking met en op aanwijzingen van den Corpscommandant de politiële vraagstukken uitwerken en in opdracht van den Corpscommandant belast worden met verschillende controles, inspecties enz.

Hij zal voorts de algemene leiding over de administratie en de technische dienst op zich nemen en hoofd van onderwijs zijn.

Het is duidelijk, dat deze veelzijdige taak niet aan een jong politie-officier kan worden toevertrouwd, maar in handen gelegd moet worden van een officier met rijpe ervaring. Uit hoofde van zijn belangrijke functie en als waarnemend Commandant zal hij in rang boven den Districtscommandant op Auba en de afdelingscommandanten op Curaçao dienen te staan en das de rang van Dirigerend Officier van Politie 2e klasse moeten hebben.

a) Centrale administratie.

De werkzaamheden van de centrale administratie bestaan o.a. uit:

1. de behandeling van stukken;
2. de registratie van processenverbaal en vonnissen;
3. het bijhouden van de verschillende kaartsystemen;
4. de uitgifte van rijbewijzen en vergunningen.

Materiële en Personele zaken.

Deze dienst is belast met:

1. behandeling van alle personele aangelegenheden;
2. behandeling van alle aangelegenheden betreffende legering, voeding, kleding, bewapening en overig materieel.

b) Technische Dienst.

Deze dienst zorgt voor het onderhoud en de reparaties van de motorrijtuigen, rijwielen, brandspuiten en andere brandblusmiddelen.

c) Opleidingsschool.

De opleidingsschool is belast met de vakopleiding van nieuw aangeworven personeel, de kaderopleiding en de voortgezette vorming van het overige personeel.

d) Parket.

De werkzaamheden van de politiedienaren bij het Parket bestaan o.a. uit:

1. ordonnancediensten;
2) betekening van stukken;
3) politietoezicht bij de rechtszittingen;
4. geleide van gevangenen en toezicht op verschillende van hun werkzaamheden.

II. POLITIEDISTRICT CURAÇAO.

a. Afdeling I.

Straatdienst.

De Straatdienst is belast met het politietoezicht in het gehele stadsdistrict, hetwelk omvat het bevorderen van orde en rust op straten en wegen, het waken voor de veiligheid van personen en goederen door voorkoming of beteugeling van alle daarmede strijdige handelingen, de handhaving van alle daartoe strekkende wettelijke regelingen door op- en naspoting van alle handelingen of verzuimen in strijd met die regelingen en het verlenen van hulp en bijstand aan alle wettelijk gezag.

Het stadsdistrict is verdeeld in wijken, wier omvang afhankelijk is van de bevolkingsdichtheid, het aantal winkels, café's, hotels enz., en de daarmede gepaard gaande drukte.

Bij de bepaling van de personeelssterkte der politiewachten moet gerekend worden op voortdurend politietoezicht in elke wijk, des te intensiever naarmate de kans op ordeverstoring groter zijn.

In de Politiehoofdwacht en de politiewacht Brionplein moet voorts steeds voldoende personeel aanwezig zijn om assistentie te kunnen verlenen.

Brandweer.

Ten behoeve van de brandveiligheid is het stadsdistrict eveneens in rayons verdeeld. Dienovereenkomstig is het brandweermateriel gestationneerd. Van de Politiehoofdwacht en de politiewacht Brionplein moet bij brandalarm à la minute kunnen worden uitgerukt, zodat bij de bepaling van de personeelssterkte dier politiewachten rekening dient te worden gehouden met de aanwezigheid van een brandspuitbezetting.

Verkeersbrigade.

De werkzaamheden van de verkeersbrigade bestaan uit:

a) Het toezicht op de naleving van alle verkeersvoorschriften.

Door veelvuldiger patrouillegang op de wegen zal de verkeersveiligheid bevorderd moeten worden, waardoor het aantal ongevallen, dat in 1946 gestegen was tot 862 (2 doden, 44 zwaar gewonden, 136 licht gewonden, materiële schade rond 83.000.— G.), aanzienlijk zal dalen.

b) Het onderzoeken van de verkeersongevallen, hetgeen veelal een tijdrovende bezigheid is.

Bij de bepaling van de personeelssterkte van deze brigade moet verder in acht worden genomen, dat het aantal motorrijtuigen en de verkeersdrukte op Curaçao nog gestadig toenemen, hetgeen meer verkeerscontrole eist.

Bovendien moet in de politiehoofdwacht steeds een verkeerspatrouille aanwezig zijn om terstond na melding van een verkeersongeval te kunnen uitrukken.

Politiedienst in de buitendistricten.

De Politie in de buitendistricten is belast met het politietoezicht in dit districten, waartoe aan de verschillende brigades rayons worden toegewezen.

Dit politietoezicht omvat, behoudens de onder Afdeling I voor de Straatdienst genoemde taak, de betekening van stukken en ordonancediensten.

De brigade Hato heeft een afzonderlijke taak en wel:

a) de brandweerzorg ten aanzien van het stationsgebouw, de hangars, de overige gebouwen en de vliegtuigen.

b) Het politietoezicht op en rondom het vliegveld.

b) AFDELING II.

Recherche.

De recherche is belast met het op- en nasporen van misdrijven op geheel Curaçao, dus ook in de buitendistricten.

De personeelssterkte laat tot dusverre niet toe aan het eigenlijke opsporingswerk en de preventieve taak der recherche voldoende aandacht te schenken, zodat zij zich noodgedwongen te veel beperkt tot het aannemen van een afwachtende houding en de behandeling van aangebrachte zaken, dus tot het nasporen.

In de toekomst zal de personeelssterkte dit wel moeten toelaten.

Kinder- en zedenpolitie.

De jeugdcriminaliteit en zedendelicten nemen voortdurend toe, terwijl de controle op prostitutees aan deze dienst mede veel werk bezorgt.

Speciale diensten.

De werkzaamheden van deze tak van de politiedienst kunnen worden gesplitst in:

a) toezicht op de naleving van een 20-tal bijzondere verordeningen, zoals vergunningsverordening, vuurwapenverordening, vestigingsverordening en loterijverordening;

b) politiële inlichtingendienst.

De werkzaamheden zijn uiteraard niet alleen politieel, doch ook administratief nl., het onderzoeken en behandelen van verschillende verzoeken voortvloeiende uit de bepalingen dezer verordeningen.

Verder is deze dienst belast met het toezicht op hotels, koffiehuizen, tapperijen enz., en de opsporing van overtredingen van de desbetreffende wettelijke regelingen.

Vreemdelingendienst.

De werkzaamheden van de Vreemdelingendienst zijn administratief en politieel.

Administratief zijn:

het afwerken van binnengekomen verzoeken tot toelating, tijdelijk verblijf enz.; het verstrekken en administreren van vertrekvergunningen, bewijzen van terugkeer en van goed gedrag;

het verstrekken van inlichtingen aan het publiek;

het opmaken en bijhouden van vreemdelingenregistratie enz.

Politieel zijn:

de controle op personen, die hier tijdelijk verblijven; controle op dienstboden en op vreemde arbeiders, die alhier tijdelijk onder contract zijn toegelaten.

Havenpolitie.

De havenpolitie is belast met:

De in- en uitklaring van schepen in de St. Annabaai, Caracasbaai, Bullenbaai en Fuikbaai en van vliegtuigen op het vliegveld Hato.

De controle op barken en schoeners, de opsporing en het aan boord brengen van achtergebleven schepelingen en van uitgezette zeelieden en vreemdelingen.

De controle en het toezicht op het aan-, af- en overmonsteren vreemde bemanningsleden.

Het bijhouden van het kaartsysteem op schepen, barken en schoeners en het kaartsysteem op vreemde bemanningsleden.

Technische opsporingsdienst.

De technischeopsporingsdienst is belast met het sporenonderzoek, de fotografische, dactyloscopische en andere politieel technische werkzaamheden.

III. HET POLITIEDISTRICT ARUBA.

Opleidingsschool.

De majoor, die voor deze school uitgetrokken is, wordt belast met de kader-opleiding en de voortgezette oefening van het personeel op Aruba.

Lago-brigade.

Deze brigade verricht bewakingsdiensten op de terreinen van de Lago Oil & Transport Co., en wordt geheel door deze maatschappij bekostigd.

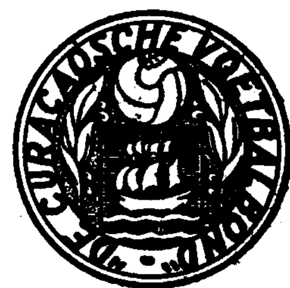
IV. DE POLITIE-AFDELING BONAIRE.

Zie Politiedistrict Curaçao, voor wat betreft de politiedienst in de buitendistricten.

V. POLITIE-AFDELING BOVENWINDSE EILANDEN.

Als voren.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen"
VAN
De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag, 7 en Zondag, 8 Juni 1947:

Competitie B-klasse:

Volharding 1 — Asiento 1	0—1.
R.C.C. 1 — Arsenal 1	5—2.

Competitie Res. A-klasse:

Transvaal 2 — Veendam 2 (Scheidsrechter niet opgekomen.)	niet doorgegaan.

Competitie Res. B-Klasse:

Scherpenheuvel 2 — S.V.A. 2	3—0.

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE. RIF STADION.

„A"-Klasse:
om 4.15 n.m.

Zaterdag, 14 Juni 1947:	Veendam 1 — Jong Holland 1
Zondag, 15 Juni 1947:	Jong Curaçao 1 — S.U.B.T. 1
Zaterdag, 21 Juni 1947:	Transvaal 1 — Veendam 1
Zondag, 22 Juni 1947:	Vitesse 1 — C.S.C. 1
Zaterdag, 28 Juni 1947:	GEEN WEDSTRIJDEN.
Zondag, 29 Juni 1947:	GEEN WEDSTRIJDEN.
Zaterdag, 5 Juli 1947:	C.S.C. 1 — Transvaal 1
Zondag, 6 Juli 1947:	Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1
Zaterdag, 12 Juli 1947:	C.S.C. 1 — Sithoc 1
Zondag, 13 Juli 1947:	Jong Curaçao 1 — Vitesse 1

(EINDE EERSTE RONDE)

Competitie B-klasse:
om 2.30 uur n.m.

Zondag, 15 Juni 1947:	Independiente 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 22 Juni 1947:	R.C.C.C. 1 — S.V.A. 1
Zondag, 6 Juli 1947:	M.Y.O.B. 1 — P.S.V. 1

MUNDO NOBO
om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 15 Juni 1947:	Volharding 1 — De West 1
Zondag, 22 Juni 1947:	Arsenal 1 — De West 1
Zondag, 29 Juni 1947:	R.C.C. 1 — Independiente 1
Zondag, 6 Juli 1947:	Independiente — Volharding 1

Competitie Res. A-klasse:
om 4.15 uur n.m.

Zaterdag, 14 Juni 1947:	C.S.C. 2 — S.U.B.T. 2
Zaterdag, 21 Juni 1947:	Jong Holland 2 — Sithoc 2
Zaterdag, 5 Juli 1947:	Veendam 2 — Jong Curaçao 2

Competitie Junioren:
om 10 uur v.m.:

Zondag, 15 Juni 1947:	Sithoc Jr. — S.U.B.T. Jr.
Zondag, 22 Juni 1947:	Jong Curaçao Jr. — Sithoc Jr.

(EINDE EERSTE RONDE)

Zondag, 6 Juli 1947:	Sithoc Jr. — Vitesse Jr.

SCHERPENHEUVEL.
Competitie Res. B-klasse:
om 4.15 uur n.m.

Zondag, 15 Juni 1947:	Scherpenheuvel 2 — Veendam 2

Competitie Junioren:
om 10 uur v.m.:

Zondag, 15 Juni 1947:	Scherpenh. Jr. — Jong Holland Jr.

(TWEEDE RONDE)

Zondag, 6 Juli 1947:	Scherpenh. Jr. — Jong Curaçao Jr.
Zondag, 20 Juli 1947:	Vitesse Jr. — Scherpenh. Jr.

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:
om 4.30 uur n.m.

Zondag, 22 Juni 1947:	Asiento 1 — P.S.V. 1
Zondag, 6 Juli 1947:	Asiento 1 — Arsenal 1

MEDEDELINGEN:

VERZOEKEN TOT OVERSCHRIJVING:

(Publicatie in de zin van Artikel 42 H.R.):

„Sithoc": verzoekt overschrijving van A. Torres, ex-lid C.S.C., welke vereniging volgens overgelegde verklaring tegen overschrijving geen bezwaar heeft.

INSCHRIJVINGEN:

„R.C.C.": M. Prawda, M. Jansen en M. E. Puriel als gewone leden.

„Sithoc": S. Krips als gewoon lid.

RECTIFICATIE (op publicatie van 6 Juni 1947):

J. COLASTICA INGESCHREVEN ALS GEWOON LID VAN JONG CURAÇAO EN NIET VAN SITHOC.

AFSCHRIJVINGEN:

F. Vianen en H. Sjak Shie als gewone leden van „M.Y.O.B."

HET BESTUUR.

BEKENDMAKING.

In verband met berichten dat de uitvoer naar Nederland van Vel en andere vetlooze zeepen in onbeperkte hoeveelheden zou zijn toegestaan, wordt hierbij bericht dat slechts 5 pakjes van deze zeepen per pakket mogen worden verzonden.

De Directeur van het Departement Sociale- en Economische Zaken

J. H. van Boven.